

Майстора.

Честито ли? тѣй честъ е! Нека Богъ
благослови, що ралица е крила
и струвала да работя спокойно . . .
но питамъ ви: не се ли струва вамъ
че върша днесъ предъ Бога грѣхъ голѣмъ!

Свещеника.

Тамъ дѣто има Божий прѣстъ намѣса
за грѣхъ и дума не може да става.
А то е ясно: отъ Одринъ чакъ до тукъ
и толкозъ време да не можешъ ти
да я познайшъ . . . знамене се открива
въ деня кога се билото завърши

Майсторътъ.

И мене се желай да бжда тѣй,
О, отче мой . . .

Свещеникътъ.

. . . Така ще е, така!
знамение за менъ е туй що става,
знамение, което менъ се струва,
че никой тукъ не вижда съсъ очи,
защото Богъ едничѣкъ само знай
отплатата заслужена за всѣки.
Ти цѣлъ животъ отслужва на народа—
сега е редъ на тебъ да отплати
и награди за нови трудове . . .

Майстора. Кои сж тѣ?

Свещеника.

. . . Ехъ, майсторе ти виждашъ,
че близо е, часътъ когато всички
ще се съберемъ въ нашия божий храмъ
и опознаемъ ще се единъ другъ
като народъ. Ще видимъ наша сила —
тогава въ насъ другъ гласъ ще зашепне . . .
Досети щемъ, че други бжднини
очакватъ ни; че предъ насъ други часъ . . .

Майстора.

Часъ ли? — Какъвъ е този часъ възчакванъ?